Lietas Nr. 111006814
Lietas arhīva Nr. 105AA-0050-14/10

SPRIEDUMS

Valmierā 2014.gada 30.maijā

Vidzemes apgabaltiesa šādā sastāvā:

tiesneši **M.Ābele,**

G.Kukaine un **E.Driba**

rakstveida procesā 2014.gada 20.maijā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. C/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu sakarā ar /pers. C/ iesniegto apelācijas sūdzību par Cēsu rajona tiesas tiesneša 2014.gada 3.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 31.martā Valsts policijas Vidzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas inspektors A.Lukaševičs (turpmāk - amatpersona) sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu (turpmāk - protokols) Nr. PA909986. Protokolā norādīts, ka 2014.gada 31.martā pulksten 20.45 Priekuļu novadā, Priekuļu pagastā apdzīvotā vietā Priekuļi pa Izmēģinātāju ielu virzienā no Cēsu prospekta uz Dārza ielu /pers. C/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, būdams alkoholisko dzērienu iespaidā, minimālā alkohola koncentrācija izelpojamā gaisā 2,76 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs, mērījumi veikti ar alkometru AlcoQuant 6020 Nr.A107303.

Protokolā norādīts, ka tādējādi ir pārkāpts CSN 39.punkta 1.apakšpunkta 2.daļa un atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā.

Cēsu rajona tiesas tiesnesis ar 2014.gada 3.aprīļa spriedumu atzinis /pers. C/ par vainīgu Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, piemērojot administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, uzliekot naudas sodu 1200 EUR apmērā un atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

Pirmās instances tiesas tiesnesis izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesas sēdē uzklausītās liecības, atzinis par pierādītu to, ka /pers. C/ vadījis transportlīdzekli, atrodoties alkoholiskā reibuma stāvoklī, turklāt to neapstrīd pats sūdzības iesniedzējs, atzinis, ka /pers. C/ ir izdarījis Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu, viņa rīcība kvalificējama kā prettiesiska, sabiedrības drošību apdraudoša un viņš par izdarīto pārkāpumu sodāms. Tiesnesis lietā nav konstatējis atbildību izslēdzošus apstākļus.

Nosakot sodu, pirmās instances tiesas tiesnesis ņēmis vērā izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, to, ka /pers. C/ savu vainu atzīst un nožēlo, pārkāpēja materiālo stāvokli, kā arī to, ka lietā nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, un atzinis, ka sods /pers. C/ nosakāms panta sankcijas minimālajās robežās.

Par pirmās instances tiesas tiesneša spriedumu /pers. C/ (turpmāk tekstā - Iesniedzējs) iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdzis pārskatīt lietu un mīkstināt sodu. Iesniedzējs sūdzībā norādījis uz tiem apstākļiem un situāciju, kādā ir izdarīts administratīvais pārkāpums, par ko viņš jau sniedzis liecības pirmās instances tiesā. Iesniedzējs sūdzībā, nenoliedzot savu vainu, norādījis uz ģimenes smago situāciju, paskaidro, kāpēc sēdies pie automašīnas stūres reibumā, un uzskatu, ka jebkurš cilvēks tādā situācijā būtu rīkojies tāpat. Tajā brīdī viņam bijusi prātā tikai viena doma – ieraudzīt savu māti, kamēr tā vēl ir dzīva un palīdzēt savai māsai. Sūdzības iesniedzējs norādījis uz to, ka laukos darba nav un pazaudēt autovadītāja tiesības uz četriem gadiem ir liela traģēdija, tādēļ, ņemot vērā šos apstākļus, lūdz pārskatīt lietu un mīkstināt viņam noteikto sodu.

2014.gada 6.maijā Vidzemes apgabaltiesā saņemti 2014.gada 24.aprīļa maksājuma uzdevumi un paziņojums par naudas soda izpildi. No šiem dokumentiem redzams, ka /pers. C/ 2014.gada 24.aprīlī ir nomaksājis pilnā apmērā viņam ar Cēsu rajona tiesas tiesneša 2014.gada 3.aprīļa spriedumu uzlikto naudas sodu 1200 EUR, kā arī ir nomaksājis izdevumus par veikto alkohola pārbaudi 15,65 EUR apmērā.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas Nr.111006814 materiālus, izvērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā norādītos motīvus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Cēsu rajona tiesas tiesneša

2014.gada 3.aprīļa spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. C/ iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Apelācijas instances tiesā iesniegtā apelācijas sūdzība saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta otrajā daļā noteikto tika izskatīta rakstveida procesā, jo tiesa atzīst, ka apelācijas sūdzību ir iespējams izlemt pēc lietā esošajiem materiāliem.

Tā kā apelācijas tiesa atzīst, ka apelācijas sūdzību iespējams izlemt pēc lietā esošajiem materiāliem, tad, izskatot sūdzību par pirmās instances tiesas tiesneša spriedumu, apelācijas instances tiesa pārbauda pieņemtā sprieduma likumību un pamatotību.

Tā kā, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām, tad iepriekš minētā likuma norma ir piemērojama arī apelācijas instances tiesā.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Cēsu rajona tiesa ir pārbaudījusi visus pierādījumus atbilstoši Latvijas APK 243.pantam, un novērtējusi atbilstoši Latvijas APK 244.pantam.

Latvijas APK 289.^{13}panta trešā daļa paredz, ja tiesa, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Cēsu rajona tiesas tiesneša spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka ar lietā esošiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts, ka norādītajā laikā un vietā ir noticis attiecīgais administratīvais pārkāpums, tas ir pareizi kvalificēts, ka tieši /pers. C/ ir izdarījis šo administratīvo pārkāpumu. Minētie pierādījumi ir pareizi analizēti pirmās instances tiesas tiesneša spriedumā un apelācijas instances tiesai nav pamata tos atkārtot.

No Latvijas APK 32.panta ir secināms, ka par administratīvo pārkāpumu nevar tikt piemērots sods ārpus ietvariem, kādus nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu. Apstākļi, kas saskaņā ar Latvijas APK 32. pantu ir ņemami vērā, piemērojot administratīvo sodu, ietekmē piemērojamo sodu tikai normatīvajā aktā noteiktās sankcijas ietvaros.

Cēsu rajona tiesas tiesnesis 2014.gada 3.aprīļa spriedumā pareizi konstatējis atbildību mīkstinošu apstākli, ka /pers. C/ savu vainu atzinis un nožēlojis izdarīto administratīvo pārkāpumu. Atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. /pers. C/ piemērots Latvijas APK 149.^{15} panta ceturtajā daļā noteiktais minimālais sods un tiesnesis norādījis, ka sods noteikts, ņemot vērā pārkāpēja personību, materiālo stāvokli, viņa attieksmi pret izdarīto un atbildību mīkstinošo apstākli.

Tā kā /pers. C/ ir izdarījis pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā un viņam sods par administratīvo pārkāpumu uzlikts ietvaros, ko nosaka minētā tiesība norma, tad Cēsu rajona tiesas tiesneša 2014.gada 3.aprīļa spriedums ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzībā norādītie motīvi, nevar būt par pamatu Cēsu rajona tiesas tiesneša 2014.gada 3.aprīļa sprieduma atcelšanai, jo šādu iespēju neparedz likums - Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss un tiesai nav iespējams rīkoties pretēji likuma prasībām. Apelācijas instances tiesa pozitīvi novērtē faktu, ka /pers. C/ 2014.gada 24.aprīlī ir nomaksājis pilnā apmērā viņam ar Cēsu rajona tiesas tiesneša 2014.gada 3.aprīļa spriedumu uzlikto naudas sodu 1200 EUR, kā arī ir nomaksājis izdevumus par veikto alkohola pārbaudi 15,65 EUR apmērā, taču minētais nedod tiesai tiesības nepiemērot Latvijas APK 149.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētos obligātos sodus, tai skaitā transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu uz četriem gadiem.

Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas tiesneša spriedums pieņemts, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un materiālo tiesību normas, tamdēļ apgabaltiesai nav pamata to atcelt, un iesniegtā apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{22}pantu un 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Cēsu rajona tiesas tiesneša 2014.gada 3.aprīļa spriedumu, bet /pers. C/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas likumīgā spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2014.gada 30.maijā.

Tiesneši M.Ābele

G.Kukaine

E.Driba